

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera a soudců Tomáše Langáška a Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **A. P.**, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, sídlem Husinecká 1024/11a, Praha, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2022, č. j. SPU 006167/2022, sp. zn. SP385/2022-202001, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 6. 2022, č. j. 62 A 39/2022 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Usnesením ze dne 1. 6. 2022, č. j. 62 A 39/2022 - 35, Krajský soud v Brně zamítl žalobkyninu žádost o osvobození od soudních poplatků s odůvodněním, že žalobkyně ani na výzvu soudu nedoložila důvody pro osvobození od soudních poplatků, a žalobkyni vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč.

[2] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, v níž uvedla, že se nikdy nesoudila, má odpracováno 45 let, je vážně nemocná, nedokáže se o sebe sama postarat. Pobírá důchod 15 000 měsíčně a musí počítat každou korunu. Požádala alespoň o částečné osvobození od soudního poplatku.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[3] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním žaloby spojen vznik poplatkové povinnosti. Dle položky 18, bod 2, písm. a) sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, je žaloba zpoplatněna částkou 3000 Kč.

[6] Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. *účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti.*

[7] Zákon tedy umožňuje osvobození od poplatkové povinnosti, to je však možné přiznat pouze za splnění stanovených podmínek. Nejvyšší správní soud opakovaně konstatoval, že je povinností žalobce, který o osvobození od soudního poplatku žádá, aby soudu sdělil všechny rozhodné skutečnosti pro posouzení své žádosti a tyto skutečnosti také doložil. Pokud žalobce tuto povinnost nesplní, soud nezjišťuje výdělkové a majetkové možnosti účastníka z úřední povinnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50). Nevěrohodnost či neúplnost tvrzení účastníka ohledně existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků vylučuje vyhovění žádosti (srov. např. rozsudek ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 39/2009 - 88).

[8] Jak Nejvyšší správní soud ověřil ze spisu Krajského soudu v Brně, žádost stěžovatelky v nyní posuzované věci potřebné skutečnosti neobsahovala. Proto krajský soud stěžovatelku usnesením ze dne 12. 5. 2022 vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne své příjmové a majetkové poměry doložila. Přitom jí dostatečně podrobně a zcela srozumitelně vysvětlil, jaké konkrétní skutečnosti musí stěžovatelka soudu uvést a jakými doklady má svá tvrzení doložit (zdroj a výši pravidelného příjmu, majetek a výdaje, stav účtu, z nějž žalobkyně hradí pravidelné výdaje, a to za poslední tři měsíce).

[9] Ani této výzvě však stěžovatelka nevyhověla. V podání doručeném krajskému soudu dne 26. 5. 2022 pouze uvedla, že má příjem z důchodu ve výši 15 000 Kč. Neuvedla však nic ke svým majetkovým poměrům ani ke svým výdajům, ačkoliv i o potřebě je uvést byla soudem poučena. Žádnou z rozhodných skutečností stěžovatelka soudu nedoložila. Podklady, které doložila ke své původní žádosti obsažené v žalobě (posudek o synově invaliditě, potvrzení o poskytnutí příspěvku na živobytí synovi žalobkyně bez uvedení výše příspěvku a zpráva o průběhu hospitalizace žalobkyně z 1. 4. 2021), neprokazují skutečnosti podstatné z hlediska posouzení nároku na osvobození od soudního poplatku ve smyslu § 36 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

[10] Nejvyšší správní soud je proto nucen konstatovat, že stěžovatelka sama svým přístupem neumožnila krajskému soudu posoudit její žádost a přiznat jí, třebaž jen částečné, osvobození od soudního poplatku. Krajský soud postupoval v souladu

pokračování

se zákonem, když žádost stěžovatelky o osvobození od soudního poplatku za žalobu pro výše uvedené nedostatky zamítl.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která nebyla ve věci úspěšná, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly, proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. srpna 2022

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu